

Carpații

ISUS

INTRĂ ÎN IERUSALIM!

Se împlinește, acum, un an, peste nouăsprezece veacuri, de când cetatea Ierusalimului primia într-o zidurile ei, pe Isus Mazarineanul, așa precum zisese prorocul: „Zicea fiica Sionului, la împăratul tău vine la tine, blând și gând pe asină”.

Mulțimea din cetate, atrasă de mitul nădejdi salvatoare, îl primește într-un delir de bucurie, întâmpinându-l cu ramuri verzi de finic și strigând: „Osana, Fiul lui David, bine este cuvântul cel ce vine întru numele Domnului!” Numai fariseii ciocoleau de invadare și ziceau Mazarineanului să-și certe ucenicii; dar El le răspundea: „De vor tăcea acoștia, pietrele vor striga”.

Cetatea, toată, s'a cutremurat și, intrând în templu, Isus îndată vîndea pe orbi, stăbănogii, ologii, vînți la El. Și pruncii strigau în templu: „Osana, Fiul lui David”, fapci ce infurie pe Arhierol și cărturari, care merseră la învățător și-l spusură răutăcios: „Auzi ce zic aceștia!” și le-a zis lor Isus: „Adevărați! Au nădădă n'ați celii, că din gura pruncilor și a celor ce sug al săvârșit laudă!”

Și legînd din templu s'a sălășuit în Vitanie, până a doua zi, când intrînd iarăși, alungă afară pe cei ce vindeau și cumpărau acolo, zicînd lor:

„Scrie este, casa Mea, casă de rugăciune, se va chema, iar voi ați făcut-o pesteră lătarilor!”.

Toată acea mulțime, care delirase de bucurie la intrarea lui Isus în Ierusalim avea să-și schimbe, în câteva zile, delirul bucuriei, într-o mînie uricioasă, desăvîrșită până la strigătul: „Moarte! Răstăgnire Mazarineanului!” Bătă mulțime care nu se putea înălța până la înțelegerea Dumnezeuului! Ea l credea un om care să l educe belșug, s'o desrobiască de Romani și dezamăgita în așteptările-i pămîntești, striga, sguduită de vecinicii omenești: „Răstăgnire! Să se răstăgniască!”.

Intrarea lui Isus în Ierusalim este simbolul înțelegerii pogorîrii o Dumnezeuului în noi, spre ridicare, pe care și acum neapăratează veacuri ca și astăzi, o așteptăm să ne fie de folos pămîntesc, pînă la sfîrșit, căci de-atunci și pînă azi puțin vom fi putut pătrunde adîncul înțelegerii lui Dumnezeuului: „Impărăția Mea nu e din lumea aceasta. E împărăția lui Dumnezeu. Căutați-o mai întâi pe ea, și toate celelalte vi se vor adăuga vouă”.

MIMAI AVADANEI

Un puternic

cutremur de pământ

Astăzi noapte la ora 10 și ceva, un puternic cutremur de pământ s'a resimțit, în toată țara. La București a fost de gradul VII (răsturnarea mobilelor, oprirea pendulelor, căderea varului de pe pereți).

În orașul nostru a fost ceva mai slab (de gradul V sau VI, sguduirea și clatinarea mobilelor, a ușelor și ferestrelor) totuși locuitorii noștri, nedeprinși cu asemenea fenomene, au fost cuprinși de panică.

Cutremurul a durat aproape un minut.

CUM SE COMPROMITE O IDEE BUNĂ

Declar, că aș fi foarte satisfăcut, dacă mi s'ar arăta că faptele pe care le spun, sunt reduse la un singur caz, în tot județul. În dreptatea ar fi cu atât mai ușoară!

Există pe moșia Dobreni, un lot de 15 ha. atribuit, la exprișiere, Camerii de Agricultură.

Știind că acolo e pământul cel mai bun de pe moșie, de vre-o 6 ani de cînd tot trec pe lângă el, mă erueam totdeauna de ce or li așa de nenorocite și prăzite semănăturile de pe el!

Am întrebat pe oameni și atunci am aflat că acela — după vorba lor — „lotru” demonstrativ.

Îmi închipui, că trebuie să fie vre-o lege, care să aibă un articol cu multe aliniate, în care să se spană ce-i cu loturile acestor demonstrative. Acolo trebuie să se precizeze rostul lor, în prevederile legimitorului și simbul realității. Adică: aceste loturi să fie școala cea mai bună și traiulă a agrișitorilor, care nu stin agricultură — școală vie și pilduitoare, așezată în mijlocul câmpului. Nu în căști, nici în scrisori și nici în conferințe!

Am înțeles că acest lot e cul-

tivat „în parte”, de Camera de Agricultură, care dă locul unui „oarecare” și toamna dau pe dîndonă.

Cu câștigul — am înțeles — se creșe la Bălătești porci de rasă. Așa trebuie să fie! Ferice de Bălătești, că trebuie să fie plin de porci de rasă.

În rîndurile de față, ne este indiferent ce face, sau ce o făcut Camera, cu venitul ei.

Poate, din parte-ne, să ia o ze-e me din recoltă, poate să creșească cu ea iepuri de mușcă, fazani, sau să facă creșcătoare de canari.

Vreau să se știe însă, că atunci cînd lotul acesta s'a tăiat din drepturile părinților noștri, lupători și apărători ai acestui pământ, a fost o strîngere de inimă, ce azi, la noi, care împărțim pământul în 5 și 10 bucăți, se transformă în revoltă sufletească! Căci lotul acesta se ară totdeauna mai tîrziu, e prășit totdeauna mai tîrziu, iar alteori rămîne și neprășit.

Într-un an s'a făcut demonstrație cu iarbă de nutreț. A fost dată pe brazde cu surle și darabane de reclană. Numai, că ea, sîrcea, la fel cu copiii moșturoși, a binevoit

să crească, după vorba oamenilor, până la genunchiul broaștei!

Pentru obraznicia asta, a fost pedepsită, răsturnându-i-se brazda peste cap, în hohotul de rîs la oamenilor.

Asta a fost pogribania, iar hohotul de rîs, pînăgiriul acestei frumoase, admirabile și sănătoase idei, a loturilor demonstrative.

Cu toate acestea, ne place să credem, că trebușoara asta dela Dobreni, nu e un sistem generalizat.

Cunoaștem în actualul președinte al Camerei Agricole pe un om chivernisitor; după cum, la fel, cunoaștem în d-l Inginer, director al serviciului agricol, un om foarte bine intenționat. Mai știu că actualii deținători ai destinelor țării se străduiesc să lege firul rupt al tradiției de muncă și ordine. Deaceia vreau, ca primăvara asta așa de frumoasă și așa de timpurie, să fie pentru conducătorii Camerei Agricole, începutul îndreptării lucrurilor.

Să facă din „lotrul” acesta demonstrativ, al bățocurei și răsului, un lot demonstrativ adevărat, o școală, o pildă de gospodărie.

Preot C. Cojocariu

ȘCOALA NOASTRĂ DE MESERII

Cînd în 1928 a luat ființă în orașul nostru o școală de meserii, ziarul „Avântul” a fost un puternic glas care a relevat, cu entuziasm, importanța unei astfel de instituții și a desfășurat o vie propagandă pentru îndreptarea tineretului către ocupațiunile practice.

Cu mari greutate, fără local, instalată provizoriu în clădirea fostei uzini electrice, fiind condusă cu pricepere de un profesor de specialitate școala s'a consolidat, a început a fi din ce în ce mai populată, iar rezultatele le-a văzut oricine l-a vizitat expoziția dela sfîrșitul fiecărui an școlar, sau a încercat chiar vre-o comandă.

S'a constatat, în anii din urmă, că cetățenii au început să aprecieze însemnătatea meseriilor și să se convingă

că ele oferă, mai ales în vremurile de azi, posibilități de traiu mai bune și mai sigure.

Dar școala de meserii suferă mereu. Ea nu-și poate înlătura greutățile, pentru că nu este ajutată de nimeni; și azi abia își poate menține existența.

Comuna și județul, care și-au luat angajamentul să-i suporte cheltuielile de întreținere, aproape că nu găsesc posibilitatea să-i dea vreun sprijin, iar ajutoarele slabe pe care le oferă uneori, aproape că nu se cunosc față de nevoile pe care le are școala.

Au fost vremuri cînd lipsurile mari i-ar fi adus desființarea, dacă nu ar fi avut norocul să găsească un aprij susținător în d-l prof. P. Popovici sau dacă în alte rînduri nu i-ar fi dat un larg concurs d-l institutor I. Radu,

fost prefect.

Cu ce să o poată întreține Comitetul școlar care nu-și poate strînge fonduri, din cauză că elevii sunt atât de săraci, încât abia au cu ce se îmbrăca? Unii din ei nu au nici cărți sau caiete.

Ideea mutării în localul școlii normale de fete nu a fost din cele mai fericite, căci aflîndu-se la 3 ½ km. de parte de oraș școala a pierdut și parte din comenzi (40 %) și parte din elevi (20 %) greutatea deplasării, la o așa distanță, constituind o pledică mare și pentru public și chiar pentru elevi.

„Chestiunea școlii de Meserii” constituie o problemă importantă a cărei soluționare atîrnă numai de Primărie și de Prefectură.

D. L. Stăhlescu

„AȘI CARE TRECE”

Cea dintâi vîntătoare de iarnă

de Vasile C. Șoarec

De dinco la Gheorghe se înalță și cele dintâi amintiri de vîntătoare ale mele și ale fratelui meu Costică. Era în luna anului 1896-1897. Venisem acasă, dela învățătură, de Sărbătorile Crăciunului. Cu toată paza de a ne ține în anii copilăriei numai pe lângă vînt, tatăl nostru, care a fost vîntător bun și pătinoș, a îngăduit ca, în bătrînia lui Gheorghe, să plecăm la vîntătoare de epuri, cum pe la coada Chetrii, ca la amiază să fim acasă. Cu vre-un ceas înainte de ziuă, eram gata: eu, fratele meu Costică și nepotul nostru Costică Ionescu. Gheorghe Păstău, un gîndul la pînăgiri, se avea să-l vadă în poartă, pe ne grăbim să plecăm, dar pînă să luăm și ceva de acasă, Costică de l omul și-o cămășă pînă.

la vîntătoare, dar nu știu cînd se întorcea. Noi însă ne împotrivim, fiindcă știam vorba dată de „cu sara de tată”: „la amiază să fiți acasă”. Cu mare ne-am lăsat să intrăm o jumătate de pînă și o felie de brînză băută la bășcă. Cînd eram pe uita mare ne-a aplecat un covrigar de strigătul lui: „Frische, frische beighelă!” (proaspeti, proaspeti covrigi), de am mai luat vre-o covrigă covrigi. Dar n'am ajuns la răstău și eram sîfîtați.

Sau dîndul dela Lătrărie, cum am dat pe cămășă, cîmăși au și luat un epur din cîmăși, și chibărit, în câte-va minute l-am și scut în vîntul Chetrii. Noi, vîntători vajnici, după cîmăși epure, stînd la deal Gheorghe ne-a răstăurat la oarecare depăr-

tare, că dacă mai sare vre-un epur, să nu fim toți buluc. Urînd am anevoie muntele, un epur a sărit dela noi, un altul dela Gheorghe, dar parca eram prinși, dădeam numai borte. Cînd eram sus pe creastă, cîmăși ajunseră în vale, au mai cîntat ei vre-o jumătate de ceas și vîzînd că nu dau de alți epuri, au luat-o spre tufe de la Cîrtoi. Atunci și noi după ei. Așa ne-au purtat de bine cîmăși, că pe la ceasurile 11 eram în preajma pădurii de la Botesti. Pînă să ajungem aici, jumătatea de pînă și felia de brînză se mistuise. Noi însă, vîntători unii și unii, uităsem de toate — vîntul numai să cadă. Cum eram patru eu — puști la umăr, numai bine am închis ea un sfert din marginea pădurii, aplecîndu-ne pe la bășăturile și drumurile pe unde ne așezase Gheorghe. Cîmăși și-au făcut eu prisosă datoria. Vreme de 2 ceasuri și mai bine eam am pîzit locurile aștinându-ne cînd ici, cînd

PARCUL „COZLA” În 1904 și 1934

de Avocat I. Timofte

Întit între creștele masivelor păduroase ale Carpaților, orașul Piatra-Neamț dovine o atracțiune a turiștilor încercați, și a celor co-caută a zmulgo recente succese din eforturile pedestre.

Oraș recreativ, altădată numai în timpul sezonului de vară — astăzi aproape întreg anul — locuitorii, de multe ori sătui de alimentația forțată a prafului, evadază spre culmile aerisite, prin verdeața ozonificată.

Cernegura, Bătea, Petricica, Cozla, cât și alte colino nu pot opri convoiul uman dornic de mișcare și descoperiri plăcute.

Pentru a colinda toate aceste culmi, îți trebuie mult timp și chiar eforturi. Nu toți băștinășii sunt dispuși la irosirea energiei. Atunci mulți — cei mai mulți — nu știu decât un urcuc, nu știu decât un adăpost al liniștii adevărate. Parcul Cozla satisface plăcerea celor cărora timpul sau trupul, nu le poate îngădui o ascensiune mai îndrăzneată.

Îl cînteceri prin poteci mai largi sau mai înguste, mai însoțite sau mai umbrite. Intorochori ce-ți răscolese amintiri asupra arterelor subterane și preistorice. Un labirint original, prin găzduirea luminei și vînturilor.

Acesta este Parcul Cozla.

Trufă în fața cheliei pietroase în care svăcnește ostentativ săcătuțul pămînt al „Petricicăi”, Parcul Cozla freacă o mulțumire a supremației vegetale. Față fu față, totuși, evită a se privi unul pe altul. Se dîmănesc. Și nu de mult. Cîteva decenii le desparte prietenia legată strîns prin lipsa unei rivalități. Natura fi unea, spre a dezlănțui sfidarea acestor ploșuvi morocănoși, la orice înfrumusețare. Însă nu intervenit oamenii. Au somnănt discordie, despărțindu-i, temporar, sau poate pentru totdeauna.

Un om a vrut să stăvilească, acum mai bine de trei decenii, zburdarnicul joc al blocurilor de piatră, ce cu mîngăeri dure, îmbrățișase o parte din oraș. Cozla,

continuare pe pag. 2-a

colo, după cum auziam mînatul cînilor, am văzut vre-o 3 epuri și un hulpoi frumos. Dar parcă vîntul era fermecat, să nu iasă la noi. Pînă două după amiază, cînd soarele de iarnă înclinase bine, cu degetele amorțite pe țevile puștilor, ne-am adunat cu toții, cu amărăciunea în suflet, că după cea dintâi vîntătoare de iarnă, ne întorceam acasă cu buzelo umflăte. Calea dela pădurea din Botesti, pînă la Piatra, e cam de vre-o 7 kilometri. Acum începusem a simți și foamea, iar de frig, tot sfărăciam nasurile. De-am fi venit pe jos, pînă acasă, do bună sană ne-am fi încălzit, dar roseam la vreme de noapte și ne temeam de băta.

Cum am dat în șoseaua Romanului, am avut noroc că am în-tălnit o sanie de birjă goală, care în 3 sferturi de ceas ne-a pus în poarta casei. Toți eram boacăni. Tata ne aștepta în sufragerie, cu foc bun în sobă și cu mîna

continuare pe pag. 2-a

PARCUL „COZLA”

in 1904 și 1934

continuare din pag. 1-a
mai vrednică, mai vioasă, arată și Petricică ce poate face.

Lupta începu. Ori jocul era oprit, ori năzbâțiile necugetate ale naturii ar fi fost o catastrofă.

Priecerea și munea disputau forțele nevăzute, ce uneori erează și alteori distrug.

Necesități de a satisface o nevoie imediată, omul constructiv îi depășește cu mult cadrul, dându-i un caracter de permanentizare.

Acest lucru a înțeles să-l facă Nieu Albu. Și a reușit.

Răvnă și entuziasm, tenacitate și romantism, muncă robustă și minte ascuțită, au fost elementele ce continuu au animat spiritul de gospodărie a lui Nieu Albu. Conducător născut al unei echipe de ingineri municipali — fără a face parte oficial din ea — începe creațiunea glorificată de un oraș întreg.

Dela piatra încolțurată măstru și astfel încimentată, spre a satisface atât soliditatea cât și estetica unei grădine, ce-ți fură un puternic accent de admirațiune, până la cea din urmă alee a Cozlei Mari, răsare înălțarea omului, al cărui egoism ora înălțatură pentru un moment și închinat posterității și al cărui beneficiar nu putea fi, și nici nu a fost.

Cu echipa sa modestă și băștinășă a condus, a înșămăntat, a tăiat, a săpat, sau a zidit. Și astfel l-a dat patrimoniului public.

Nieu Albu făcea parte din conducătorii care știu că sacrificarea personală aduce un profit colectivității, atunci când acest sacrificiu se exteriorizează prin realizări practice. N'a construit o operă care să deslănțuie imediat, tumultuos și trecător, oșanalele contemporanilor — după cum fac oamenii de azi — ci a căutat să transforme, practic, energia și capacitatea sa, ca o exemplificare a viitorului.

Acest om a trăit acum trei decenii. Tot atunci a luat ființă și Parcul Cozla. În trei decenii nu s'a ivit încă un al doilea exemplar uman, care să imite gestul

lui Nieu Albu. Celălalte piscuri pleșuve nu s'au bucurat de cât de atențiunea razelor solare, sau a intemperior. Exemplarele umane constructive se nasc rar și se dezvoltă până la maturitate și mai rar.

Ce s'a făcut, oare, cu opera lăsată moștenire de un om, unui oraș, timp de mai bine de trei decenii? Iată întrebarea ce te entremură, atunci când vrei să-i întrezărești răspunsul.

Dispare, dispare cu înecul opera unui om. Dispare pe înecul din cauza grandoarei inițiale. Dar va dispărea cu timpul definitiv.

De străbăți, astăzi, acest parc, vezi că-și pierde din zi în zi câte o alee, înghițite de bălările sălbătăciei, sau îngropată definitiv de cantități enorme de piatră și pământ, așterute peste ea.

Pavilioanele nimice de furia focului au dat posibilitatea înființării unui tapan, ici colo pietros, sau chiar inhibat de substanțe cu miros amoniacal. Hărtoape mici pe aleea principală. Băltoage cu apă tulbură. Vegetația erboasă complet înlăturată prin depozitarea succesivă a povarei ruginii din fiecare toamnă. Cantitatea gunoaielor ar fi mică, dacă le-am socoti numai pe cele ce umplu șanțurile unor poteci!

Dar arborii? Mulți, mulți de tot dispar. Și în locul lor useciunea vreasurilor luptă pentru înfățate cu stratul frunzelor ce-și așteaptă putrefacția. Așa este parcul Cozla astăzi! Astfel vezi irosită isprava unui om ce a știut ce vrea și ce poate face. Nu va trece mult și Petricica va avea întâi un zămbet, și apoi chiar un râs bățoosor!

Dar până atunci, oare, poți blama pe cineva? Poți roga pe cineva să înlăture această stare, prin continuarea unei opere, sau măcar menținerea ei, atunci când este înălțată de altcineva? Hotărât nu! Ce poți face altceva decât o constatare asupra stărei inițiale a acestui parc, de acum trei decenii și o altă constatare actuală!

Paradoxul straniu ce le desparte lovește însă cravașul multe obraziuri.

I. Timofte

UN SAT SORTIT PIEIRII

Satul Rădium este așezat pe dreapta Bistriței, la o distanță de 12 km. de Roznov. Locuitorii s'au zisului sat, în majoritate răzeși de a lui Ștefan cel Mare, sunt iubitori și păstrători, cu sfîntenie a portului și datinelor strămoșești.

Odată cu schimbarea calendarului din 14 Oct. 924, tot ce au avut ei mai de preț — credința strămoșească — s'a zdruncinat din temelii și fiecare în fața mării nenorociri ce socoteau că s'a abătut asupra lor, au apucat alături de drumul cel drept. De unde până atunci Preotul era considerat un adevărat păstor înaintea căruia toți se nchinau ca'n fața unui sfânt, — schimbarea calendarului le-a întunecat mintea și din oameni blânzi ca mieii au devenit adevărați tigri — considerând pe bietul preot un adevărat stricător și im-prăștiator al zavistiei și răutății, iar biserica lăcașul pierzaniei.

Călugări vagabonzi, goniti de prin mănăstiri pentru fapte infamante — travestiți în preoți cu barba de un cot, dar cu sufletul negru de păcate, au început să speculeze în mod barbar ignoranța bietilor creștini.

Vestea despre satul mântuitor Rădium — s'a dus până departe în largul României Mari. Creștini de prin Muntenia, Oltenia, Maramureș și chiar Dobrogea — au venit să capete mântuire dela călugării rătăciți — care în ascuns au botezat și cununat — pentru sume fabuloase dând drept canon, tănuirea, dacă vor să capete împărăția cerurilor. La această operă murdară s'au asociat toate vreascurile satului — care tănuiesc și găzduiesc pe acei călugări după haină — dar sub care se ascunde cine știe ce evadat, care cu o impertinență insuportabilă bătesc biserica, școala și pe slujitorii ei — „ca'n târgul lui Cremene” strigând ca niște scamatori dela panaramă: „La noi e mântuirea”.

Excrocheria nepedepsite de nimeni i'a îmbogățit acum.

Bisericile au fost abando-

nate, iar ei își ridică altele — neintrebați de nimeni ca pe vremea lui „Turnul Babel”.

Pentru a justifica afirmațiile de mai sus, e suficient a arăta: din 641 locuitori ai com. 512 sunt stilști — 129 merg la biserică odată pe an.

Toate întrunirile făcute de Preoții, Gh. Savin și T. Lascar cu concursul Inv. n'au dus la nici un rezultat. Ceata rătăcită este prea numeroasă prea bine organizată și forțele noastre destul de mici.

Salvarea: Toți bunii Români și adevărați creștini — se adresează d-lui Prefect — părintele județului să ia măsuri grabnice, împotriva celor ce zădărnicesc consolidarea credinței. Iar Pr. Protoeren să trimită misionari care să aducă oamenii pe calea adevărului.

D. Bordea, Invățător

O inițiativă laudabilă...

Aplaudăm inițiativa d-lui Primar și a Părintelui Protoeren de a se reînvia vechiul obicei al procesiunii stăpârilor în anul Florilor. O inițiativă și creștinească dar și românească. Creștinească prin chemarea sub umbra crucii a tot ce e închinător a blândului Isus; românească prin acțiunea de unire a tot ce are un cuget și simțire sub semnul bisericii lui Crist, fapt atât de necesar în vremurile de turbare sufletească pe care le străbătem.

...Și o măsură ciudată

Însă nu putem decât să protestăm contra dispoziției pornită din (so-cietatea cu ?) care va pune pe copiii creștinilor să sape gropi și să asude plantând pomi în ziua de Duminica Florilor, ziua Duminii și a prăznirii intrării lui Iisus în Ierusalim. Nu se putea face lucrul acesta cu o zi înainte, sau cu una după ?

Sau nu se pare că Biserica stă pe temelii prea solide ?

P. S. — În ultimul moment, când zău! era cules, auzim că autoritățile locale au hotărât ca pentru orașul Piatra, plantarea să se facă la 29 crt. Numai pentru orașul Piatra ? Observațiile noastre deci rămân.

Iarăși curățenia orașului Piatra-N.

În urma articolului nostru publicat în ziarul „Avântul”, Primăria a dat o ordonanță prin care obligă pe locuitori să nu mai depună gunoai și murdării pe malul Cuiejdului, iar carele să staționeze în obor. Nu găsim cuvinte ca să mulțumim de atenția ce ni s'a acordat. Constatăm cu regret că bunele dispoziții ale Primăriei nu se respectă. Gunoai se depun, iar carele care fac murdării staționează pe malurile Cuiejdului. Am cerut ca un sergent de stradă să vegheze la podul lui Sculi ca sa nu se mai arunce murdării pe malul Cuiejdului. Și să nu mai staționeze carele acolo. Măsura aceasta ar fi făcut ca ordonanța să se execute. Din nefericire sergenții de oraș nu sunt întrebuințați pentru constatarea neobservării ordonanțelor Primăriei.

Faptul acesta n-ea reamintit pe acel politician care spunea că legile sunt petice de hârtie pe care numai proștii trebuie să le respecte. Noi credem că în România întreagă administrațiile publice trebuie să dea dovezi de respectul legilor.

Azi, când Ministrul sănătății publice este d-nul d-r Costinescu, alesul acestui județ, îl rugăm pe această cale ca ori de câte ori vine la Piatra-Neamț, să binevoiască să nu stea numai la clubul dela Petrodava și să asculte glasul celor care vin la d sa ci să facă o preambulă prin dăritarele părți ale orașului, în deosebi în tot lungul pârâului Cuiejdin, ca să vadă starea sanitară și curățenia orașului Piatra-Neamț. Cred că o asemenea vizită ar face pe cei în drept să ia măsuri serioase pentru ca orașul să fie curat.

Fiindcă e vorba de curățenia orașului, cerem, ca acum când e secetă și nu plouă, să se stropască nu

numai bulevardul gării și vre-o 2 crâmpene de stradă, pe unde locuiesc politicianii cei mari ci și alte străzi mult mai importante, cum de exemplu: strada Carol, Mărăței, etc.

Atât pentru azi.

Daniel Clain
Inginer

FRESCA ATENEULUI ROMÂN

Sâmbătă 24 Martie, dela ora 11 dimineața, a avut loc, în sala de festivități a liceului de băieți, conferința d-lui Constantin Turcu, despre marea frescă ce se pictază la „Ateneul Român”.

S'a făcut un istoric și o descriere a Ateneului, s'a arătat în ce constă arta tehnice picturale numită frescă și s'au explicat cele 25 scene istorice ce se vor picta, reprezentând cele mai de seamă momente ale dezvoltării politice și culturale a poporului nostru.

Conferința a fost însoțită de frumoase proiecțiuni.

Activitate misionară

O îmbucurătoare acțiune misionară, vrednică de amint, ni se comunică din comuna Bodești.

„În parohia Bodești de Jos, părintele Gh. Gîrosu, a început de o lună de zile, o serie de adunări catinetice, cu scopul de a dovedi rădăcina atelților, cum și falsitatea călugărilor vagabonzi.

Până acum s'au ținut două adunări la școala din Bodești de Jos și una la școala din tîlăla Bodea. Toate școlile au fost foarte populate, fiind parte enoragii din toate satele parohiei, cât și din satele învecinate.

Un prețios concurs a avut proutul din partea Invățătorilor. Notăm aci pe d-nii C. Lăveanu directorul șc. Bodești de Jos, C. Bostan, I. Ildicanu și N. Ionescu, iar la Bodea pe d-nii Ilizan și Pătrașcu.

Rozultatul acestor întruniri a fost că mare parte din calendarii, au revenit la biserică.

SERBARE ȘCOLARĂ

În ziua de 25 Martie a. c. a avut loc o frumoasă serbare dată de grădina de copii „Mărăței”, în localul școlii No. 3 de băieți din Piatra-N.

Dimineața a fost ședința intimă în care d-ra Chiriță a ținut o lecție: „Mugurul”, iar d-na Nistor a vorbit despre: „Metoda Montessori”.

Serbarea a fost deschisă cu o conferință despre: „Omni și arborii”, ținută de d-l Vasile Scripcaru, care a

vorbit foarte frumos, fiind ascultat cu foarte multă atenție de auditori.

Jocurile, poeziile și corurile, executate de copiii dela grădina, sub conducerea pricepută a d-nei Nistor și d-rei Z. Chiriță, au stîrnit admirație și au smuls bine meritate aplauze.

Ministerul Instrucțiunii

a trimis tuturor revizoratelor școlare un model de fișe — ce urmează a se completa cu toate datele cerute, de toți cei ce vor cere transferări.

Cea dintâi vânătoare de iarnă

continuare din pag. 1-a
pusă. Pe chipul lui, mai degrabă se zugrăvia un ușor zămbet de bățoosor, de cât supărarea.

Știu eu ce v'ar trebui vouă, ne zise el. Ca să vă învățați minte, să nu vă mai luați după capul smintitului de Gheorghe, care numai să vă smulga de gologani v'a luat la vânătoare, fără merinde — ar trebui să vă țin nemănecați până la masa de sară.

La arătarea noastră, că tocmăi Gheorghe ne sfătuisă să luăm mîncare și noi ne-am împotrivit, tata ne-a răspuns:

— Bino că ești odată și dreptatea lui Gheorghe. Fiindcă ești cum eu obraz curat, am întins o masă mare, noi cei trei vajnici vînători. La căldura din casă mi s'a desmorțit și trupul și limba, iar cum matele nu ne mai ghiorăiau de foame, am început a vorbi de isprăvile noastre din timpul zilei, de pară ne turna-

sem dela vânătoare de lei și tigri.

Tata ne tot asculta și zămbea, până când într'un târziu ne-a spus:

— Măi mucoșilor, a-ți umblat hai-hui o zi întreagă, fără mîncare, fără rost și n'ați adus nici o eoadă de epure, ori măcar un cioeărlan, iar acum vă socotiți vînători desăvârșiți. De s'ar fi întâmplat să dați peste un epure elchior ori șchiop să vie drept borta, l'ați fi purtat trei zile prin târg, să vă vadă lumea.

Cu toate că începuturile vânătoarei noastre nu ne-au dat urmări bune, încă mulți ani, de patima asta n'am scăpat, iar astăzi, cum mă aflu în al doilea an de când doctrii m'au oprit să mai umblu la vânătoare, simt că mi se strînge inima după tovarășii mei din vremurile mai proaspete, încetărânați, ențăhaturii și merinde, gata de vânătoare.

Trebuie să inclin capul, și să

spun vorba înțeleaptă a Românilui: Tot lucrul la vremea lui!

Dar nici că mi s'a mai întîmplat, după putaraina de acum 36 ani, să mai plec la vânătoare fără merinde. Am îndurat frig ori zădăf, m'a nins de nu mai puteam rupe troianul: m'a plouat până la piele; am rătăcit drumul, de nu știu pe unde să ne întoarcem; am căzut în apă până la pept; s'a stricat căruța în mijlocul drumului, ori am întîrziat pe locuri rele pînă după miezul nopții — sacul cu merinde a fost totdeauna îmbelșugat.

S'o dai la naiba de vânătoare, dacă după toată osteneala ce te face să simți, n'ai avea măcar de mîncare. Și, Doamne, drept la inimă merg toate îmbucăturile, când la popasul dela amiază, străuși grămadă în jurul focului, vînătorii desleagă și sacul cu merinde și traista cu minciuni.

Vasile C. Șoarec

Situația învățământului primar

Domnul Dr. C. Angelescu, ministrul școalelor are toată dreptatea când susține că n'ar fi primit niciodată ministerul Instrucției publice dacă ar fi știut în ce hal a ajuns învățământul public dela toate gradele. Dar mai ales cel primar și tocmai cel mai necesar unui popor, a ajuns complet dezorganizat. Și astăzi după zece ani dela promulgarea legii învățământului primar am ajuns într-o situație și mai proastă decât până la acea dată. Rămâne însă bine stabilit că legea d-lui Dr. Angelescu a fost o lege minunată și ar fi dat roade bune atunci când urmașii lui ar fi aplicat-o și când ar fi existat continuitate în chestiunea de învățământ. Așa, însă, am ajuns dintre cele 28 de state europene penultima în ceea ce privește frecvența școlară cu 59.8 %, numai Turcia e în urma noastră și curând ne va înțelege, aceasta datorită ofensivei școlare pe care a întreprins-o Kemal-pașa, înființând în timpul din urmă peste 20.000 de posturi. Iar în ceea ce privește pe vecinii noștri, toți sunt înaintea noastră; cea mai apropiată, Iugoslavia, are și ea o frecvență cu mult mai bună, 69 la sută. Rusia sovietică 70 la sută; de Ungaria, Bulgaria, Cehoslovacia și Polonia nici nu mai vorbim, frecvența lor e între 95-100.

Țara noastră a avut în decursul anului școlar 1928-29 peste 300.000 de analfabeți numai în vârstă dela 12-18 ani; 300.000 de tineri erau atunci lipsiți de lumina cărții; numărul lor e desigur și mai mare în decursul acestui an școlar. Cari sunt cauzele decaderii învățământului nostru primar, mai ales a celui dela țară? Nu se aplică deloc obligativitatea învățământului primar, nu s'a aplicat în mare parte legea din 1924, nu mai există aproape deloc învățământul complementar, s'au construit prea puține școli primare în ultimul timp, astfel că n'aveau clase suficiente după ce în mare parte a contribuit aici și politicianismul nostru distrugător și demagogia diferitelor partide politice. Desființarea atelierilor practice și numărul insuficient de învățători. În cele din urmă și criza cea mare morală și materială de care e bătută lumea întreagă.

Obligativitatea nu s'a aplicat și politicianii noștri în mare parte s'au întrecut în scutirea amenzilor școlare. Ce învățământ obligatoriu poate să mai existe când un domn prefect din nu știu ce județ, poate chiar dascăl și el, și-a inaugurat discursul său politic cu iertarea amenzilor școlare? Voiți dovezi? Sau manifeste a unor partide politice cari prevăd iertarea lor?

Învățământul complementar s'a dezorganizat complet. În județul nostru există

numai o parte din cursurile cele existente la 1928. Dar în schimb găsim la diferite direcții școlare sau la revizoratul nostru procese verbale ale unor organe de control cari opinează pentru desființarea învățământului complementar. Motive? Că legea nu se poate pune în practică, că e ineficace, etc. Prea des se aude vorbind că învățământul nostru primar n'ar trebui să aibă mai mult decât 5 clase și nu șapte. Un lucru însă se uită că am fi singura țară din Europa, cu un învățământ primar atât de redus, pe când celelalte țări au 6-8 clase primare. Guvernul italian a dispus recent să se înființeze și în coloniile sale din Africa un învățământ primar de câte două cicluri, câte 3 ani fiecare. Ceea ce se poate pretinde copiilor din Africa nu se poate pretinde și celor din România? În veacul XX dela nașterea lui Hristos. Adică cum, țărănul din Franța sau din Germania și-a dat poate acum o sută de ani copiii săi la școală cu mai multă tragere de inimă decât o face țărănul nostru astăzi? Nu! Acolo însă s'a aplicat cu strictețe obligativitatea învățământului primar și astăzi nu poate concepe nimeni că se mai poate găsi un cetățean acolo care să opună rezistență școlii. Ceea ce s'a făcut în altă parte nu se poate face și la noi?

Nu avem construcții școlare suficiente. Aici la noi în județ ar trebui construite încă 59 de școli primare, cari nu-și au localul lor propriu. Iar peste 100 de școli primare au absolută nevoie de adaptări noi și reparări radicale. Dar atunci când e vorba de școala noastră națională să numai facem nici o economie căci de altfel lovim chiar în vitalitatea neamului.

În numărul viitor al ziarului nostru vom continua cu acest studiu; mai ales în legătură cu situația învățământului primar din județul nostru.

Al. Grigorevici

REVISTE

„Petrodava“ No. 12 Noembrie 1933-Febr. 1934

Revista aceasta, ieșită dintr'un gând bun, care a primit încurajări dela condeie bucurărilor autoritate și care a avut cum e firesc necușuri ca și scorburi, a ajuns la al 12-lea număr.

Se vorbește de o încetare a apariției; n'o credem. Ar fi păcat pentru colțul nostru atât de sărac în manifestări de cultură. Mai ales că, mărturisim, ultimul număr pare a porni pe o cale pe care o socotim — mănunchiul de aci — adăvărata. Nu e momentul și spațiul vitreg nu ne îngăduie, să arătăm de ce o revistă de provincie, nu trebuie numai să „colifortizeze ideile“ ei. Să nu numai „să trimite în masă glasul și ritmul vremii“, căci e vag și pretentios. Ci să răsună tribună care să spună de unde vine și să înmăeste „slavă migălită conștiinței și românești“ cum nimerit se scrie în bilanțul anului, făcut în numărul despre care vrem să vorbim.

Dela Asociația prof. Secundari

Marți seara 27 cor. a avut loc în cancelaria liceului de băieți, o adunare a profesorilor care aderă la ideea sindicalizării, cu scopul de a face formalitățile preliminare constituirii sindicatului de Neamț a corpului didactic, fapt care va avea lor după adunarea generală dela Brăila din zilele de 12, 13 și 14 Aprilie cor.

Au luat parte 20 de profesori, care au și dat declarație scrisă de adeziune. S'a remarcat succesul crescând al ideii de sindicalizare arătat prin numărul tot mai mare de aderenți.

A DISPĂRUT UN CINEMATOGRAF

La poliția locală s'a primit o reclamație a liceului de băieți, că în noaptea de 25/26 Martie, Moscu Lupovici, antreprenorul cinematografului „Trionon“, din sala liceului, a dispărut, cu aparat cu tot, eschivându-se, astfel, dela plata chiriei ce datora comitetului școlar.

Poliția face cercesări.

Conferință

Duminică 1 Aprilie 1934, orele 4 jum. d. a. în localul Casei Naționale din Piatra Neamț, va vorbi D-l Mihail Negru despre „O călătorie în celălalt emisfer al pământului peste Ecuator, în America de sud“.

COLABORATORII

noștri sunt rugați a-și scrie articolele cîte, pe o singură față și nu mai lungi de trei pagini pe sferturi de coală.

Ministerul Justiției Comisiunea de Naturalizare

D-l Carol Marighetto supus italian, de profesie fabricant de mezeluri, domiciliat în Piatra-N., str. Alex. Lăpușeanu 107, născut în Com. Petricani, Jud. Neamț, la 2 Noembrie 1893, de religie rom. cath., în țara din anul nașterii, a făcut la această Comisiune cerere de a i se acorda naționalitatea română, declarînd că renunță la cetățenia italiană și la orice altă supusie străină.

Conform art. 22 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică aceasta spre știința acelor cari ar voi să facă vro-o întămpinare, potrivit dispozițiilor art. 23 din zisa lege. Dosarul Nr. 684/933

CRONICA INTERNĂ

Procesul asasinatului dela Sinaia și al Gărzii de fier, a început Lunia trecută. În primele zile s'a luat interogatoriul acuzaților principali care recunoscându-și partea de vină, își cer condamnarea; urmează apoi interogarea șefului organizației Garda de fier și ai membrilor arestați. D. Corneliu Zelea Codreanu, făcând un istoric al Gărzii de fier și a rosturilor sale până în momentul disolvării, protestează contra acuzației de complicitate la asasinat ce i se aduce organizației sale, lucru contestat de altfel de însași atentatorii. La fel, declară și d-nii I. Moța, M. Polihroniade, I. Zelea Codreanu-tatăl ș.a. D-l Nichifor Crainic își arată activitatea românească și creștină dusă prin ziarul Calendarul.

Urmează apoi depozitia lungului șir de martori. A d-lor O. Goga, I. Sân-Georgiu, Pr. Mihăilescu, Prof. Nisipeanu, Prof. Forțu, etc. pentru d-l Crainic; a d-lui Iuliu Maniu, elogioasă, pentru I. Moța. Aproape toți martorii, personalități proeminente în viața politică, au depus favorabil pentru acuzați. — Ședința continuă.

◆ În noianul de legi pe care fiecare guvern se simte obligat să-l treacă prin parlament, se remarcă legea învățământului secundar a d-lui Dr. Angelescu, cuminte revenire la principii vechi și sănătoase, după încercări care au dăunat învățământului.

◆ Și legea conversiunii, care a ridicat proteste și din tabăra creditorilor și din cea a debitorilor, a intrat și ea în fabrica parlamentului. Pe mâini, poimani s'a isprăvit, o vedem votată. Numai de s'ar aplica și n'ar păți ca celelalte.

CONCERT

Cercul studenților nemțeni, organizează pentru Vineri 13 Apr. ora 9 seara precis, un concert de muzică de cameră în sala Trionon cu concursul d-lui Petre Manoliu, Ferri Weiss și Miron Șoarec.

Programul este alcătuit din două „trio“ — url și piese pentru violoncel, violoncel și piano-solo.

Prețuri foarte reduse.

un apreciat talent.

No grăbim spre două valoroase esquis-uri care, o afirmăm, ar face cinste oricărei publicații. E vorba de „Gândirea la Copii“ bachel de conștiințioasă și justă observații a d-lui Institutul Gh. Nicolai și încă, „Origina basmului popular“ a d-lui M. Cojocaru. Grea de gând, surprinzătoare ca informație și finută literară, lucrarea d-lui Cojocaru, evident cu entuziasmul juvenil trălat în peremptoriul concluderii, confirmă copios speranța pusă de noi în valoarea intelectuală autentică a autorului.

Recenziile numeroase și destul de juste. Nu putem însă accepta — dat fiind buna părere ce avem despre talentul recenzentului — alunecări enfatică ca acele, când toată pleiada romanticilor italieni și a pictorilor renașterii, e chemată să mărturisească despre... talentul incontestabil, dar în formă, al d-lui E. Ar. Zaharia.

V. A.

Informațiuni

◆ Rugăm Primăria să dispună ca să facă zilnic un control sever la alimentele ce se vînd precum: carne, pește, mezeluri, brînză lapte.

Să se observe ca să nu se vîndă la țărani pește putred și strical.

◆ Casa Autonomă a monopolurilor a amendat cu suma de 32.500 lei pe sateanul G. V. a Piulesei din com. Mărgineni, pentru că a plantat tutun fără să aibă în prealabil autorizația necesară.

◆ Sâmbătă 31 Martie ora 7 jum seara, va conferință la cercul militar, D-l Vasile Ghițescu, directorul liceului de băieți despre „Virgiliu“.

◆ Poliția Piatra, serviciul circulației și serviciul sanitar veterinar pune în vedere tuturor birjarilor să se prezinte la poliție în ziua de Marți 3 Aprilie a. c. cu trăsurile și toți caii pentru revizuire și clasare; cei ce nu se vor prezenta, li se vor ridica autorizația.

O surpriză

De Sf. Paști se prepară o mare surpriză: d-l Căpitan Gheorghiu cel mai bun specialist din orașul nostru, va aduce un delicios VIN dela ODOBESTI.

Se bănuște depe acum, deci, că de Sărbători va fi un adevărat pelerinaj la

Depozitul de Vinuri Inginer I. Nistor-Văleanu RECORD în calitate și în prețuri modeste Rog păstrați secretul.

◆ Tribunalul Neamț a admis concordatele cerute de comercianții: Leon Katz, Melich Iacobi, Hună Șmarach și Societatea Anonimă „Bistricioara“ fixînd un termen de 5 ani și o cotă de 4 la sută plătită în rate trimestriale.

◆ A încetat subit din viață servitoarea Iulișca Lepod de 24 ani, din Tulgheș, fiind în serviciul D-lui Bercu Zeilig din str. Eduard Mirto 206. Bănueli nu sunt; numita suferea de cord.

Atențiune!

Abonamentele se plătesc, contra chitanță, din registrul prevăzut cu stampilă rotundă a gazetei, numai d-lui V. Ionescu, la librărie, sau d-lui C. Tanase Teiu, încasatorul autorizat de noi a vizita pe abonați.

Orice altă persoană se va prezenta în numele gazetei, pentru acest lucru, să fie refuzată.

◆ A treia zi de Paști va avea loc un Bal la școala din Sarata — Dobreni.

Binevoitorii sunt rugați a lua parte.

◆ Tribunalul Neamț judecând opoziția făcută de către G. Balan, condamnat la 3 luni închisoare pentru excocherie, a admis-o în parte reducându-i pedeapsa la 15 zile închisoare pentru abuz de încredere.

Doriti Cozonaci frumoși ?

li veți avea numai în cazul când veți cumpăra toate articolele de coloniale dela
Magazinul V. V. Theodorescu

fiind cel mai bine asortat numai cu mărfuri de prima calitate aduse direct din prima sursă. Aceasta îmi dă
 posibilitatea să vând cel mai ieftin așa că orice concurență reală sau prin scris nu îmi va putea sta înainte.
 Deci, rog stăruitor onorata clientelă să fie ferm convinsă că numai la THEODORESCU se pot găsi mărfuri
 din cele mai proaspete și de primă calitate iar prețuri cu adevărat ieftine, în realitate și nu prin scris.

În magazinul meu, în afară de marele asortiment de coloniale, delicatose, pescărie și brân-
 zeturi veți găsi și un mare asortiment de tot felul de băuturi dela cele mai renumite case.

**Vinuri renumite din pivnițe Odobești, coniacuri și romuri dela renumita casă
 Naville, licheruri, vinuri și vermouth dela renumita
 casă Francesco Cinzano, Șampanie Mott 1914, etc.**

Mai presus de toate onor. clientelă, să aibă deplina mulțumire pentru cheltuielile făcute de Sărbători și pentru ca să iasă cozonacii cât
 mai frumoși rog stăruitor ca înainte de a face cumpăraturile să viziteze și magazinul meu unde cred că neapărat veți găsi tot ceea ce vă trebuie

● LA PREȚURILE CELE MAI CONVENABILE ●

Sper mult în concursul și în încrederea ce
 îmi veți acorda și vă salut cu toată stima

V. V. THEODORESCU

Magazin de Coloniale, Delicatose, Pescărie și băuturi renumite

GRATIS

Rog a-mi trimite imediat
 interesanta broșură D 8
BON No. 1
 de tăiat și de trimis (într-o
 scrisoare sau lipit pe o carte
 postată) către Laboratorul Vorel
 Piatra-N.

UN PĂR FRUMOS și BOGAT

contribue foarte mult la frumusețea omului. Buna îngrijire
 a părului este deci o chestiune importantă pentru Dv. care
 țineți să aveți o înfățișare elegantă și distinsă. Dacă doriți
 să vă păstrați pentru totdeauna un păr abundent și fru-
 mos, atunci citiți interesanta broșură No. D 8 pe care ne
 facem o plăcere de a vi-o trimite gratuit, pe baza bonu-
 lui alăturat.

Veți afla multe lucruri noi despre creșterea, viața și
 moartea părului. Veți găsi descrierea unui tratament ade-
 vărat științific pentru distrugerea măreței și oprirea imediată
 a căderii părului, precum și îngrijirea o'isnuită pentru
 dobândirea unui păr mătăsoș și bogat. În 2 zile aveți la
 Dv. gratuit broșura D 8 dacă trimiteți chiar azi, bonul
 alăturat, împreună cu adresa Dv. exactă către

Laboratorul Vorel, Piatra-N.

La Bodega Vânătorilor „Carpați”

Cu ocazia Sf. Sărbători de Paști
 și sezonului de vară am renovat
 complet localul de aperitive și
 restaurant aducându-mi un trans-
 port de vinuri din renumitele pod-
 gorii Odobești și Drăgășani
 Aperitive zilnic proaspete și un
 bucatar special pentru restaurant.

Prețurile cele mai reduse.

Tot odată ca la mine nu se servește la nimeni renumita
BERE AZUGA ● Rog buna clientelă de a
 onora cu prezența.

D. I. COMAN
 STRADA ALEXANDRU CEL BUN

SEMINTERIA FLORĂRIA ȘI PEPINIERĂ EMIL C. BRUDARIU — PIATRA-N.

CEREȚI CATALOGUL GRATIS
 SEMINTE AGRICOLE: TRIFOIU
 LUCERNĂ SFECLĂ PENTRU VITE

Semințe de legume
 și flori, Pomi ro-
 ditori de tot felul
 Arbuști floriferi și
 ornamentali,
 25000 Pansele uri-
 așe și 200.000 di-
 verse răsăduri de
 flori de primăvară
 și vară

Culturile și Serele Str. Adamescu 5
 Magazinul Piața M. Kogălniceanu

BODEGA ȘI COFETARIA C. MIHALACHE

anunță onorata clientelă
 că în vederea sărbăto-
 rilor de Paști execută
 orice comandă de
 Cozonaci, Pască, Cornuri
 și tot felul de patiserie

Deasemenea a pus în
 vânzare renumitele vi-
 nuri de Drăgășani cu
 prețurile cele mai
CONVENABILE

Salon de Coafură și Frizerie • BURDUJA

Piața COGĂLNICEANU

face cunoscut onor clientelei că de Sf. Sărbători
 și-a completat personalul necesar cu
 specialiști. — Prețurile cele mai reduse.

Cereți la Librăria „Românească” V. Ionescu, Piatra-Neamț

Ultimile noutăți literare

Horia Furtună
 Ion Pillat
 C. Ardeleanu
 Sergiu Dan
 Ion Călugăru
 J. Romanet
 Gala Golaction

Iubita din Paris
 Pasărea de lut
 Pescarii
 Arsenic
 Erdora
 „17”
 Nuvele

SLOBOZIA

Duminică 25 Martie a. c.
 s'a ținut obicinuita șezătoare
 culturală de către căminul
 cultural local.

D-l I. Dănilă a vorbit
 despre „Frumusețile Jud.
 Neamțu și locurile lui, isto-
 rice” și d-l notar N. Adă-
 moaia despre „Penaliități”.

A urmat un program ar-
 tistic compus din coruri,
 recitări, povestiri, dialoge
 și s'a jucat comedia „Tre
 nopți de răs”.

Depozitul de ziare Gh.
 Boiță, Piatra-N., caută vâ-
 zători de preferință băieți
 harnici, plătiți bine.

A se adresa la depozita-
 rul ziarului „Universul” sau
 la Librăria Românească V.
 Ionescu.

Mendel Wexler, comer-
 ciant din localitate a cerut
 Tribunalului Neamț decla-
 rarea în stare de faliment
 a comer. Iancu Eizicovici
 din comuna Bodești.

Locul de întâlnire al între-
 gei elite pietrene este la

RESTAURANTUL ȘTEFAN COMISU

deschis de curând în plin centru și asortat cu cele
 mai fine aperitive și cu cele mai alese vinuri de
 Odobești. Bere AZUGA și ZIMCA. Muzică de țigani.
 Localul deschis până în zori. Prețuri foarte reduse.

Gustați numai
 Berea de Martie

„ZIMCA” e cea mai
 bună